

ประโยค บ.ธ.๕
แปล มคอเป็นไทย
ตอน วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

๑. ทิฎฐมนโน ปจจอกขุโต ปจจุปปุนโน อดุตภาไว ตดด เวทิพพห์ วิปากานุกวนวเสนาติ ทิฎฐมนโนเวทนีย ฯ ทิฎฐมนโน อนนตร อุปปชชิตัว เวทิพพห์ อุปปชชเวทนีย ฯ อปการ อปการ ทิฎฐมนโน ဓญญาสุมี ยตด กตดจิ อดุตภาเว เวทิพพห์ กมุ่น อปราปริยเวทนีย ฯ อไฮสิ เอว กมุ่น น ตสส วิป้าโภ อไฮสิ อดุติ กวิสุสติ วาติ เอว วตดพุกมุ่น อไฮสิกมุ่น ฯ ตดด ปฏิปักษ์ อนกิญตดาย ปจจยิวเสเสน ปฏิลุทธ-วิเสสสถา จ พลวภารปปดดา ดอาทิสอส ปุพพากิสุขารสุส วเสน สาติสยา หุตัว ตสุมีเยว อดุตภาเว ผลทางินี ปชมนเจตนา ทิฎฐมนโนเวทนีย นาม ฯ สา ห วุตดปุปการเรน พลวชวนสนนตาน คุณิวเสสสุตเตสุ อุปการาปการวสปปวตดิยา อาเสวนาลาเกน อปปิวิปากตาย จ อิตรทวย วิบ ปวตตดสนนตานปรมາເປັກໍ ໂອກສລາກເປັກຊຸຈ ກມุ่น ໂໄທຕີ ອິເຫວ ປຸປຸມຕົ້ມ ວິບ ປວດຕີວິປາກນຕົ້ມ ອເຫດຸກຄລໍ ເທີ ฯ

อดุตสาธิກ ປນ สตดมชวนเจตนา สนุนິງຽບປກເຈທනາງຽດ วุตดນຍັນ ปฏิลุทธ-วิเสສາ อนนตรตดดภาเว วิปากทานินี อุปปชชเวทนีย นาม ฯ สา ຈ ปฏิສනີ ທດວາ ວ ປວດຕີວິປັກໍ ເທີ ฯ ปฏิສනີທີ່ ປນ ອິນນາຍ ປວດຕີວິປັກໍ ເທີຕີ ນຕົມ ฯ ຈຸດີອນນตรມහີ อุปปชช-เวทนීຍສຸສ ໂອກາໂສ ปฏิສනີທີ່ ປນ ທິນນາຍ ຜາດສເຕີປີ ປວດຕີວິປັກໍ ເທີຕີ ອາຈຣີຍາ ວານຸຕີ ฯ ຍດາວຸດຕກຣລວຮໂຕ ทิฎฐมนโนเวทนීຍາທີກວ່າ ອສນປັດດາ ອາທີປີຢືນສານເຈດນານ ມຊເມ ປວດດາ ປລູຈກເຈດນາ ວິປາກທານສກວາສຸສ ອນຸຈັດນຸ່ມຕົກ ຍາກ ກາຈີ ໂອກສລາກ ສຕີ ປົງສනີປຸປັດຕີສຸ ວິປາກ ອົກນິປຸພາເທັນຕີ ອປາປຣເວທනීຍ นาม ฯ ສກສກກາລາຕີຕີ ປນ ບົງມກມຸນທ່ວຍ ຕະຍິນນີ້ ຈ ສໍສາຮປຸປັດຕີຍາ ໂວຈັດນຸ່ມ ອິເສີກມຸ່ນ ນາມ ฯ

(ອກີ້ມມັດວິກາວິນິງິກາ ບົງເຄກທີ່ ๔ ນັ້ນ ๘๖๕ - ๘๖๖)

๒. สตดຫາ ตดด ສົຈໂຫຕີ ວຕວາ ບຸນ ຕ ກສເສດຸ ສົງປປປສຸສທິ ຈາທີອາທີ ວຸດຕີ ฯ ตດດ ວິຍ ນວງຫານ ສມມປປຣານຈຸກກວິທີປາທີ່ ອປາປຣເວທනීຍ นาม ฯ ສກສກກາລາຕີຕີ ປນ

ສນມາວາຍານວເສນ ນວກິຈຈຸດຕາ ແລະ ອູ້ອຸ່ນຕາມ ສົດ ສົດປັງຫານຈຸດກັດສົດນຸ້າວິຍສົດພລສົດ-
ສນໄພຊອມຈຸດສມຸນາສົດວເສນ ອູ້ອຸ່ນຕາມ ສາມາດ ຈຸດງູ້າໂນ ສາມາດນຸ້າວິຍສາມາດພລສົດສາມາດ-
ສນໄພຊອມຈຸດສມຸນາສົດວເສນ ຈຸດກິຈຈຸດຕາ ປະລຸງ ປະລຸງງູ້າໂນ ວິນສົດປັກປະລຸງນຸ້າວິຍປະລຸງ-
ພລຮນມວິຈຍສນໄພຊອມຈຸດສມຸນາທີ່ກົງຈົວເສນ ປະລຸງກິຈຈຸດຕາ ສຖາ ຖູກງູ້າໂນ ສາມາດນຸ້າວິຍສຖາ-
ພລວເສນ ທຸວິກິຈຈຸດຕາ ແລະ ໂຄງດຕຣ ອູ້ອຸ່ນຕີເປີ ສພເພ ສຕຕຕິສຮມມາ ໂຫຸດ ປະລຸງ
ສົດປັບປຸງປິໂຍ ນ ວ ໂຫຸດ ທຸດຍາທີ່ຂອານິເກ ສົດປັປຸສສ ຈຸດຕອປະລຸງຈົມໜ້ານິເກ ປິດຍາ ຈ
ອສນກວໂຕ ນ ໂຫຸດ ວ ແລະ ໂຄງເປີ ຈົດເຕ ສື່ລວິສຸກທາທີ່ຈຸດພິສຸກທີ່ປັວດຕິຍ ຍາຕາໂຍຄໍ
ທຳກິຈຈຸດຕ ອນງູປວເສນ ແກ ກຕຄຈ ວສູ່ ວສູ່ ໂຫຸດ ກຕຄຈ ນ ວ ໂຫຸດ ແລະ

(ອົກົດນັ້ນຕອດວິກາວິນດີກາ ປຣິເຕກທີ່ ๙ ແນ້ວ້າ ๒๕๖๖)

ໃຫ້ເວລາ ๔ ຊົ່ວໂມງ ๐๕ ນາທີ

เฉลย ประโยค ป.ธ.๕ แปล มคอธเป็น ไทย พ.ศ. ๒๕๔๑

๑. กรรมได อันสัตว์พึงเสวยในทิภูธรรม คือในอัตภาพที่เห็นประจักษ์ ได้แก่ ที่เป็นปัจจุบันนั้น ด้วยอำนาจเสวยวินิภาก เพาะเหตุนั้น กรรมนั้น ชื่อว่า ทิภูธรรมเวหนี่กรรมฯ กรรมอันสัตว์พึงเกิดขึ้นเสวยในภาพอันเป็นลำดับติดต่อกันจากภาพปัจจุบัน ชื่อว่า อุปปัชฌาหนี่กรรมฯ กรรมอันสัตว์พึงเสวยในภาพต่อๆ ไป คือ ในอัตภาพได อัตภาพหนึ่งอื่นจากอัตภาพปัจจุบัน ชื่อว่า อปปารบริเวหนี่กรรมฯ กรรมได้มีเสร็จแล้ว คือ กรรมที่ไม่สมควรพูดว่าวินิภากของกรรมนั้น ได้มีแล้ว มือญ หรือว่าจกมี ชื่อว่า อโหสิกรรมฯ บรรดากรรม ๕ อย่างนั้น ชวนจิตดวงที่ ๑ ซึ่งถึงภาวะมีพลังรุนแรง เพราะไม่ถูกธรรมที่เป็นเข้าศึกหั้งหลายครอบงำ และ เพราะได้ความพิเศษ โดยปัจจัยพิเศษ เป็นธรรมชาติดียิ่ง ด้วยอำนาจความปุรุ่งแต่งเบื้องต้นเช่นนั้น มีปรากฏให้ผลในอัตภาพนั้นแหลก ชื่อว่า ทิภูธรรมเวหนี่กรรมฯ ความจริง ชวนจิตดวงที่ ๑ นั้น ไม่ใช่เป็นกรรมที่เพ่งถึงการเร้าไปตัดอนความสืบต่อที่เป็นไป (ของกรรมอื่นเสีย) ในความสืบต่อแห่งชวนจิตที่มีพลังรุนแรง โดยประการดังกล่าวแล้ว เพราะเป็นไปด้วยอำนาจทำอุปการะหรือทำการเมียดเมียน ในท่านผู้ประกอบด้วยคุณวิเศษหั้งหลาย และไม่ใช่เป็นกรรมที่เพ่งถึงการได้โอกาส เหมือนกับกรรมหั้งสอง (คือ อุปปัชฌาหนี่กรรม และอปปารบริเวหนี่กรรม) นอกนี้ เพราะเป็นกรรมที่มีวินิภาน้อย โดยไม่ได้อาสาณปัจจัย เพราะเหตุนั้น ชวนจิตดวงที่ ๑ นั้น จึงให้วินิภกที่เป็นอหेतุภะ ซึ่งเป็นพี่ยงวินิภกในปัวตติกาล ในอัตภาพนี้เท่านั้น เปรียบเสมือนต้นไม้ที่มีเพียงดอก (แต่ไม่มีผล) ฉะนั้นฯ

ส่วนชวนจิตดวงที่ ๗ ซึ่งให้สำเร็จความต้องการ เป็นชวนจิตที่ให้ความต้องการ มีการให้ทานเป็นต้นสำเร็จได้ด้วยดี ได้ความวิเศษโดยนัยที่กล่าวแล้ว มีปรากฏให้วินิภกในอัตภาพดังไป ชื่อว่า อุปปัชฌาหนี่กรรมฯ ก็ ชวนจิตดวงที่ ๗ นั้น ครั้นให้ปฏิสนธิแล้ว ก็ให้วินิภกในปัวตติกาลด้วยฯ แต่เมื่อชวนจิตดวงที่ ๗ นั้น ไม่ให้ปฏิสนธิ เสียแล้ว ก็ไม่มีค่าพูดว่า ย่อมให้วินิภกในปัวตติกาลฯ ความจริง ฐานอันเป็นลำดับติดต่อ กันแท้จริง เป็นโอกาสของอุปปัชฌาหนี่กรรมฯ อาจารยหั้งหลายกล่าวไว้ว่า ก็เมื่อชวนจิตดวงที่ ๗ นั้น ให้ปฏิสนธิแล้ว ชวนจิตดวงที่ ๗ นั้น ย่อมให้วินิภกในปัวตติกาล ได้ แม้ตั้ง ๑๐๐ ชาติฯ ชวนจิต

๕ ดาว ที่เป็นไป (คือ เกิด) ในทำมกลางช่วงจิตดวงแรก กับดวงสุดท้าย ซึ่งไม่ถึงความเป็นทิญชธรรมเวหนี่ยกรรมเป็นต้น เพราะเว้นจากเหตุตามที่กล่าวแล้ว ให้วินากล่าเรใจได้ในปฏิสนธิกาลและปัจติกาล เมื่อมการได้โอกาสในการได้กาลหนึ่ง เพราะเป็นกรรมที่มีสภาวะคือการให้วินากยังไม่ถูกตั้รอน ซึ่ว่า อปราประเวหนี่ยกรรมฯ อนึ่ง กรรม ๒ อย่าง (คือ ทิญชธรรมเวหนี่ยกรรมและอุปบัชเวหนี่ยกรรม) เมืองตัน ที่ล่วงเหลากาลของท่านฯ ไปแล้ว ก็ซึ่ว่า เป็นอโหสิกรรม และแม้อปราบริยเวหนี่ยกรรมที่ ๓ ก็ซึ่ว่า เป็นอโหสิกรรมได้ ในเมื่อความเป็นไปแห่งสังสารวัญญาดลงแล้ว ฯ

๒. ท่านพระอนุชาจารย์กล่าวว่า ในโพธิปักขิบสังค Hern มีการรวมรวมสภารธรรมไว้๗ หมวด ดังนี้แล้ว หัวจะแสดงการรวมรวมสภารธรรมนั้นข้ออีก จึงกล่าวคำว่า สุกปุปสุสุทธิ ๔ ดังนี้เป็นต้น ฯ บรรดาสภารธรรม ๑๔ ประการนั้น วิริยเจตสิก ซึ่ว่า มีฐานะ ๔ ประการ เพราะทำหน้าที่ ๔ อย่าง คือ สัมมัปปาน ๔ วิริยทิบبات (๑) วิริยินทรีย์ (๑) วิริยพละ (๑) วิริยสัมโพธดงค์ (๑) สัมมาวายาม (๑) ฯ สถิเจตสิก ซึ่ว่า มีฐานะ ๔ ประการ เพราะทำหน้าที่ ๔ อย่าง คือ สถิปญฐาน ๔ สถินทรีย์ (๑) สถิพละ (๑) สถิสัมโพธดงค์ (๑) สัมมาสติ (๑) ฯ เอกกัคคชาเจตสิก ซึ่ว่า มีฐานะ ๔ ประการ เพราะทำหน้าที่ ๔ อย่าง คือ สมารินทรีย์ (๑) สมาริพละ (๑) สมาริสัมโพธดงค์ (๑) สัมมาสามาชี (๑) ฯ ปัญญินทรีย์เจตสิก ซึ่ว่า มีฐานะ ๔ ประการ เพราะทำหน้าที่ ๔ อย่าง คือ วัมสิกิบبات (๑) ปัญญินทรีย์ (๑) ปัญญาพละ (๑) ชัมมิวจยสัมโพธดงค์ (๑) สัมมาทิญฐิ (๑) ฯ สัพชาเจตสิก ซึ่ว่า มีฐานะ ๔ ประการ เพราะทำหน้าที่ ๒ อย่าง คือ สัพчинทรีย์ (๑) สัพชาพละ (๑) ฯ ในโลกุตรจิตแม้ทั้ง ๘ ดาว ย่อมมีธรรมครบทั้ง ๓๗ ประการ หรือว่า วิตกเจตสิก กับปิติเจตสิก ไม่มี คือ หรือว่า ซึ่ว่ามีอยู่ก็หากมีได้ เพราะวิตกเจตสิกไม่เกิดในทุติยধานิกิจิตเป็นต้น และเพราปิติเจตสิกไม่เกิดในจตุทติยধานิกิจิตและปัญจมধานิกิจิต ฯ แม้ในโลกุตรจิต (๙๑ ดาว) สภารธรรมบางเหล่า ก็เกิดมีแยก ๆ กัน ในจิตบางดวงตามที่ประกอบได้ คือ ด้วยอ่านจากที่เหมาะสมแก่หน้าที่นั้นฯ ในความเป็นไปแห่งวิสุทธิ ๖ ประการมีสิ่ววิสุทธิเป็นต้น หรือว่า ไม่เกิดมีในจิตบางดวง ฯ

—————
พระธรรมวโรดม คุณสมบูรณ์ วัดเบญจมบพิตร แปล
สนามหลวงแผนกบาลี ตรวจสอบแก้.